

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gyenes Levente (felperesi képviselő címe) ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek - a Kővári Ügyvédi Iroda (alperesi képviselő címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen foglalo visszafizetése iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2010. április 15. napján meghozott 12.P.24.882/2009/6. szám alatti ítélete ellen I. rendű alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekinti, és azt helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 222.000 (kétszázhuszonkétezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek módosított keresetükben elsődlegesen azt kérték, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 3.700.000 forint és ezen összeg után 2006. november 23. napjától a törvényes mértékű kamat megfizetésére. Másodlagosan kérték a túlzott mértékű foglalo 1.000.000 forintra való mérséklését és az I. rendű alperes kötelezését 2.700.000 forint és a fentiek szerinti kamat megfizetésére.

Előadták, hogy 2006. június 19-én adásvételi szerződést kötöttek az I. rendű alperessel, amellyel kapcsolatban összesen 3.700.000 forint foglaltot adtak át a részére. A szerződés rajtuk kívül álló okból megghiúsult, ezért a foglalo a Ptk. 244. §-a alapján visszajár.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperesek szerződésszegése, a vételárhátralék megfizetésének elmaradása miatt elállt a szerződéstől. Álláspontja szerint a foglaló a vételár összegére tekintettel nem eltúlzott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 3.700.000 forintot, ennek 2006. november 26. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 100.000 forint perköltséget. Fizessen meg továbbá az államnak külön felhívásra a felperesek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 220.000 forint illetéket.

Tényként állapította meg, hogy a felperesek 2006 áprilisában 200.000 forintot, 2006. június 16-án pedig 3.500.000 forintot adtak át az I. rendű alperesnek foglaló címén. A Ptk. 243. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján kifejtette, hogy a foglaló kikötéséhez érvényesen létrejött szerződés, de legalább előszerződés szükséges, továbbá az átadott pénzösszeg foglaló jellegének és rendeltetésének magából a szerződésből ki kell tűnnie. Mivel a felek 2006. június 19-én megkötött szerződése ilyen kikötést nem tartalmaz, valamint abból a már korábban átadott összeg foglaló rendeltetése sem tűnik ki, a 3.700.000 forint csak vételárelőlegnek tekinthető, ezért ezt az I. rendű alperes a Ptk. 320. §-ának (1) bekezdése és 319. §-ának (3) bekezdése alapján köteles visszafizetni.

Az elsőfokú bíróság a pervesztes I. rendű alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján megállapított, az áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíj, valamint az állam részére a felperesek illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amely annak megváltoztatására és a kereset elutasítására, vagy a hatályon kívül helyezésére irányult.

Előadta, hogy jogi képviselő nélkül járt el, ennek ellenére az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a perbeli lehetőségeiről, így egyebek mellett arról, hogy a foglaló rögzítésének hiánya a szerződést készítő ügyvéd terhére esik, akit ezért perbe hívhat. Nem kapott tájékoztatást arról sem, hogy lehetősége van viszontkereset előterjesztésére, mert a foglalóval egyező összegű kártérítési igénye merül fel. A kár felmerülése és nagysága vonatkozásában nem is tudott nyilatkozni. Nem vizsgálta továbbá az elsőfokú bíróság, hogy miért került ekkora összegben meghatározásra a foglaló. Ebben a körben előadta, hogy külföldre akart utazni munkavégzés céljából és az utazás megghiúsulása így kompenzálható lett volna. Az I. rendű alperes álláspontja szerint a kereseti kérelemhez kötöttség elve is sérült a perben. A felperesek követelése ugyanis két kérelmen alapult, egyrészt azon, hogy a foglaló visszajár, másrészt azon, hogy annak összege eltúlzott. Nem volt tehát kereset azon az alapon, hogy az átadott összeg nem minősül foglalónak, ebből következően

az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen. Végül hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy a felek az átadott pénzüsszeget utólag foglalónak tekintették.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság kizárólag az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet bírálta el figyelemmel arra, hogy a felperesek a II. rendű alperessel szemben a keresetüktől elálltak. A II. rendű alperes az elállással kapcsolatosan felhívás ellenére nem nyilatkozott, ezért vele szemben a per megszüntetésének van helye, a megszüntető végzés meghozatalára azonban az elsőfokú ítélet meghozataláig nem került sor. Minderre tekintettel a II. rendű alperes tekintetében az eljárás még nem fejeződött be, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát részítéletként bírálta el.

A részítéletnek első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az érdemi döntése is helytálló, a Fővárosi Ítéltábla annak jogi indokaival teljes mértékben egyetért, ezért a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helyes indokaira utalással hagyja helyben.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezési ok nem állt fenn, mert az elsőfokú eljárás során nem történt olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely miatt a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges lenne.

Az I. rendű alperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta, hogy a foglaló rögzítésének hiánya a szerződést készítő ügyvéd terhére esik, akit ezért perbe hívhat. A Pp. 58. §-a valóban biztosítja a fél részére azt a lehetőséget, hogy amennyiben pervesztessége esetére harmadik személy ellen kíván követelést érvényesíteni, ezt a harmadik személyt perbe hívja. Ebből viszont az is következik, hogy a bíróságnak az ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettsége csak akkor áll fenn, ha a fél kifejezetten nyilatkozik pervesztessége esetére az igényérvényesítési szándékáról. A tájékoztatás ekkor sem a lehetséges anyagi igényre, hanem csak a perbehívásra mint perbeli eljárási jogra terjedhet ki, mivel a Pp. 7. §-ának (2) bekezdése értelmében a bíróság a jogi képviselő nélkül eljáró felet a perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről köteles tájékoztatni. Az I. rendű alperes még csak utalást sem tett a perben az ügyvéddel szembeni esetleges követelésére, ezért az elsőfokú bíróságnak nem volt miről tájékoztatnia őt. Egyébként a Pp. 60. §-ának (2) bekezdése szerint a perbehívás elfogadása nem jelenti azt, hogy ezzel a perbehívott a kötelezettségét a perbehívóval szemben elismerné, a kettőjük közötti jogviszony ebben a perben nem dönthető el, ebből következően az I. rendű alperest a perbe hívás elmaradása miatt hátrány nem érhet.

A fentiek szerint nem kellett tájékoztatni az I. rendű alperest a viszontkereset előterjesztésének lehetőségéről sem, mert ez is csak akkor indokolt, ha az I. rendű alperes konkrét kárigényt jelöl meg a felperessel szemben, erre azonban a perben nem került sor. Nem volt releváns az I. rendű alperes azon hivatkozása sem, hogy a foglaló mérséklésével kapcsolatosan nem tehetett előadást, mert a mérséklésre csak a másodlagos kereset irányult, az elsőfokú bíróság pedig az elsődleges keresetet alaposnak találta.

A Pp. 121. § (1) bekezdésének e) pontja alapján a kereseti kérelem a döntésre irányuló határozott kérelem. Ez a jelen esetben elsődlegesen az volt, hogy a bíróság 3.700.000 forint és járulékai megfizetésére kötelezze az I. rendű alperest. Az elsőfokú bíróság erről döntött a marasztaló határozatával, és figyelemmel arra, hogy a fél által megjelölt jogszabályhely, jogcím nem köti, a szükséges adatok pedig rendelkezésre álltak, döntésével nem terjeszkedett túl a kereseten (Pp. 215. §).

A Fővárosi Ítéltábla a megváltoztatásra irányuló másodlagos fellebbezési kérelmet sem találta megalapozottnak. Maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtett jogi álláspontot, azt a fellebbezésben foglaltakra tekintettel csak azzal egészíti ki, hogy a Ptk. 243. §-ának (2) bekezdése alapján az átadott pénzösszeget csak akkor lehet foglalónak tekinteni, ha ez a rendeltetése magából a szerződésből kétségtelenül kitűnik, ezért az I. rendű alperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy a per tárgyát képező 3.700.000 forintot utólag mindkét fél foglalónak tekintette.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező I. rendű alperest kötelezte a feljegyzett fellebbezési illeték állam részére történő megfizetésére. A felperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a tárgyaláson sem jelentek meg, így a részükre az ítéltábla perköltséget nem állapított meg.

Budapest, 2010. október 13.

. Szabó Klára s.k.

a tanács elnöke

. Sándor Ottó s.k.. Csordás Csilla s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: